

Î N C H E I E R E

22 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Luiza Gafton, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul Polinei Zgardan, avocatul Marin Postu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Igor Pintilii împotriva Polinei Zgardan și lui Vasile Zgardan cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de către Polina Zgardan și modificată hotărârea Judecătoriei Strășeni din 28 noiembrie 2016 în partea reparării prejudiciului material, iar în rest hotărârea a fost menținută,

c o n s t a t ă :

La data de 06 mai 2015, Igor Pintilii a depus cerere de chemare în judecată împotriva Polinei Zgardan cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 18 aprilie 2014, a procurat de la Gheorghe Bejan 54 de ovine la preț de 1 000 lei fiecare, achitând în total suma de 54 000 lei.

Menționează că, pentru a procura ovinele a împrumutat o parte din bani de la pârâtă, însă i-a restituit datoria într-o perioadă de 10 luni.

Susține că, tot în primăvara anului 2014, s-a adresat la Primăria s. Ghelăuza, r-nul Strășeni pentru a lua la evidență ovinele în număr de 50, deoarece 4 ovine s-au înădușit pe drum și au pierit.

Afirmă că, în legătură cu faptul că, stâna a construit-o pe terenul de pământ, ce aparține tatălui său, Filip Pintilii, ovinele au fost luate la evidență în Registrul de evidență a gospodăriilor populației, după contul personal al tatălui său.

Relevă că, ovinele au fost vaccinate la medicul veterinar, fapt confirmat prin tabelul privind efectuarea vaccinărilor, eliberat de către Direcția raională Strășeni pentru asigurarea produselor alimentare, care mai confirmă și faptul că, ovinele au număr și cod de identificare și îi aparțin lui.

Invocă că, în noaptea de 05 martie 2015, pârâta i-a luat ovinele, motivând că, ea i-a împrumutat suma necesară pentru procurarea acestora și plecând în satul Bogzești, r-ul Strășeni, de unde au fost procurate ovinele, a solicitat de la primărie

eliberarea unui certificat precum că, ea a procurat ovinele de la Gheorghe Bejan, invocând unele probleme bancare, fără a comunica intenția sa reală.

Mai invocă că, în legătură cu acest fapt, el s-a adresat la Inspectoratul de poliție Strășeni, însă a fost informat că, relațiile dintre părți sunt de ordin civil și urmează să se adreseze în instanța de judecată.

Susține că, Primăria s. Ghelăuza, fără acordul său, a scos ovinele în număr de 50 de la evidență după contul nr. 10 al tatălui său și le-a luat la evidență după Polina Zgardan, în baza unui certificat fals.

Afirmă că, Gheorghe Bejan și soția acestuia, Eugenia Bejan au declarat în formă scrisă precum că, anume el, Igor Pintilii a cumpărat ovinele în sumă de 54000 lei și nu pârâta Polina Zgardan.

Solicită încasarea de la pârâtă a sumei de 50 000 lei, cu titlu de prejudiciu material și a sumei de 50 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, precum și a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Strășeni din 01 februarie 2016 a fost atras în proces Vasile Zgardan în calitate de copârât.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Strășeni din 01 februarie 2016 a fost atras în proces primarul s. Bogzești, r-nul Strășeni, Vasile Guzun în calitate de intervenient accesoriu.

Pe parcursul examinării cauzei reclamantul și-a concretizat cerințele, majorând cuantumul prejudiciului material, astfel, solicită încasarea din contul Polinei Zgardan a sumei de 54 000 lei, cu titlu de prejudiciu material și a sumei de 50 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, precum și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Strășeni din 28 noiembrie 2016 a fost admisă parțial acțiunea și au fost încasate de la Polina Zgardan în beneficiul lui Igor Pintilii suma de 54 000 lei, cu titlu de prejudiciu material, suma de 1 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral și cheltuielile de judecată, compuse din suma de 1600 lei - taxa de stat și suma de 1 500 lei - cheltuielile de asistență juridică. În rest acțiunea a fost respinsă.

Prima instanță, admițând pretenția cu privire la repararea prejudiciului material, și-a argumentat concluzia prin faptul că, reclamantul a procurat 50 de ovine, la preț de 1 000 lei fiecare, fapt confirmat prin declarațiile martorului Gheorghe Bejan, care a declarat că, suma de 51 000 lei și arvuna de 3 000 lei i-au fost transmise personal de reclamant, iar pârâta, acționând ilegal, la data de 05 martie 2015, i-a luat ovinele în număr de 54 aflate în posesia reclamantului.

Admițând pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral, prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, pârâta Polina Zgardan este vinovată de transportarea ovinelor din stâna reclamantului în stâna sa, fără acordul acestuia, iar suma de 1 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, este suficientă și echitabilă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2017 a fost admis apelul declarat de către Polina Zgardan și modificată hotărârea primei instanțe în partea reparării prejudiciului material prin micșorarea sumei încasate de la Polina Zgardan în beneficiul lui Igor Pintilii, cu titlu de prejudiciu material, de la 54000 lei până la 50000 lei. În rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Instanța de apel, micșorând cuantumul prejudiciului material, și-a argumentat concluzia prin faptul că, prima instanță eronat a dispus încasarea sumei de 54 000 lei, or, prejudiciul efectiv a constituit suma de 50 000 lei, echivalentul a 50 de ovine ridicate de Polina Zgardan de la Igor Pintilii.

La data de 11 mai 2017, reprezentantul Polinei Zgardan, avocatul Marin Postu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, hotărârile judecătorești sunt neîntemeiate, deoarece instanțele de judecată au încălcat și aplicat eronat normele de drept material și, anume, nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Menționează că, atât prima instanță, cât și instanța de apel au omis să elucideze relațiile sociale stabilite între părțile în litigiu și să califice aceste raporturi prin prisma prevederilor Legii nr. 231 din 20 iulie 2006 cu privire la identificarea și înregistrarea animalelor și ale Hotărârii Guvernului RM nr. 507 din 18 iulie 2012 pentru aprobarea unor norme privind identificarea și trasabilitatea animalelor.

Susține că, dat fiind faptul că, obiectul litigiului îl constituie dobândirea dreptului de proprietate asupra celor 50 de ovine cumpărate de Polina Zgardan de la Gheorghe Bejan, instanțele de judecată erau obligate să clarifice aspectul legal privind dobândirea dreptului de proprietate asupra ovinelor.

Relevă că, conform prevederilor art. 4 alin. (1) din Legea cu privire la identificarea și înregistrarea animalelor, înregistrarea animalelor se efectuează în Registrul de stat al animalelor, care cuprinde și date, în format electronic, despre exploatații, despre animalele identificate din exploatația respectivă și despre mișcarea acestora, iar conform pct. 83 din Regulamentul privind procedurile și documentele aferente Sistemului de identificare și trasabilitatea animalelor, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 507 din 18 iulie 2012, la mișcarea animalelor medicului veterinar oficial îi revine sarcina să înregistreze în Registrul exploatațiilor al SITA orice intenție a proprietarului sau deținătorului privind mișcarea animalelor.

Astfel, rezultă că, dreptul de proprietate asupra ovinelor trebuia să fie confirmat prin prezentarea unui extras din Registrul de stat al animalelor, înregistrată în SITA (Sistemului de Identificare și Trasabilitate a Animalelor), iar instanțele de judecată urmau să verifice dacă vânzătorul Gheorghe Bejan și cumpărătorii Polina Zgardan și Igor Pintilii au respectat prevederile Legii cu privire la identificarea și înregistrarea animalelor, în special, dacă ovinele erau înregistrate în Registrul de stat al animalelor.

Mai relevă că, în proces urma să fie atras și medicul veterinar și persoanele responsabile de înregistrarea și mișcarea animalelor pe teritoriul RM, cum ar fi, reprezentantul Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, Direcțiile raionale Strășeni și Telenești, autoritatea de stat, care deține Registrul de stat al animalelor.

Invocă că, prin neaplicarea prevederilor Legii menționate s-a omis aprecierea corectă și obiectivă a argumentelor invocate în cererea de apel și, anume, care este temeiul legal de a dispune încasarea de la Polina Zgardan în

beneficiul lui Igor Pintilii a sumei de 50 000 lei (prețul pentru 50 de ovine) din moment ce la materialele dosarului este anexat Formularul de mișcare (F2) nr.0000204144 din 20 mai 2015, din care rezultă expres că, pe numele lui Igor Pintilii au fost înregistrate 13 ovine de rasă metis femele, or, este vădit neîntemeiată concluzia instanțelor de judecată privind repararea prejudiciul material cauzat intimatului în mărime de 50000 lei.

Susține că, la baza hotărârilor judecătorești nu poate fi pus certificatul Primăriei s. Bogzești, r-nul Telenești nr. 154 din 18 aprilie 2014, în special, certificatul fără semnătura și ștampila primăriei. Or, autoritatea competentă de înregistrarea și ținerea Registrului de stat al animalelor nu este primăria, ci Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor, prin intermediul Direcțiilor raionale pentru siguranța alimentelor, în competența cărora intră obligația de a înregistra animalele în SITA (Sistemului de Identificare și Trasabilitate a Animalelor).

Afirmă că, instanțele de judecată s-au bazat pe prevederile art. art. 1398 și 1442 din Codul civil, însă în speță nu este aplicabilă răspunderea delictuală.

Relevă că, în speță, instanțele de judecată au omis să clarifice care a fost prejudicial suportat de intimat din moment ce dreptul său de proprietate asupra celor 50 de ovine nu este confirmat prin nici un act, mai mult, nu există un act de dispoziție, prin care să fie stabilită vinovăția recurenteii, precum și un raport causal între fapta prejudiciabilă pretinsă și prejudiciul suportat.

Prin referința depusă la data de 25 iulie 2017 reprezentantul lui Igor Pintilii, avocatul Efimia Toderenco a solicitat respingerea recursului și menținerea hotărârilor judecătorești.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele cauzei nu poate fi stabilită cu certitudine momentul comunicării deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

Examinând temeiurile recursurilor în raport cu materialele cauzei civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către reprezentantul Polinei Zgardan, avocatul Marin Postu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către reprezentantul Polinei Zgardan, avocatul Marin Postu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a

considera recursul declarat de către reprezentantul Polinei Zgardan, avocatul Marin Postu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către reprezentantul Polinei Zgardan, avocatul Marin Postu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu

Luiza Gafton

Mariana Pitic